

Tämä artikkeli on alkuperäisen artikkelin rinnakkaistallenne. Kyseessä on käsikirjoitusversio, josta puuttuvat artikkelin mahdolliset kuvat ja jossa saattaa olla pieniä eroavaisuuksia lopulliseen artikkeliin verrattuna.

Viite

Haasio, A. Kännykkä kädenjatkeena. Ilkka 6.4.2017. 12.

SeAMK

SEINÄJOEN AMMATTIKORKEAKOULU
SEINÄJOKI UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES

www.seamk.fi

verkkolehti.seamk.fi

KÄNNYKKÄ KÄDENJATKEENA

Bling, bling, bling... Viestejä saapuu jatkuvasti, kännykkä kädessä kuljetaan kaikkialla katse liimautuneena puhelimeen.

Tuntuuko tutulta? Käyttäytykö sinunkin teinisi noin?

Tutkimusten mukaan nuori saattaa lähettää toistasataa pikaviestiä päivässä. WhatsAppia, snäppiä ja meseä saapuu puhelimeen lähes taukoamatta. Eikä siinä kaikki. Nuori tuntuu kuvaavan kaikkea mitä hän tekee. Selfiet, kaverikuvat sekä arjen pienistä hetkistä otetut kuvat jaetaan kavereille sosiaalisessa mediassa.

Monet vanhemmat ihmettelevät nuorten jatkuvaa kännykän räpeltämistä. Eikö nykynuorilla ole muuta elämää vai mistä on kyse? Kännykkä kädessä ollaan niin ruokapöydässä, kadulla kuin kotisohvalla.

Mistä tässä kaikessa oikein on kyse?

Tutkimusten mukaan kyse on elämäjulkisuudesta, itselle tärkeiden asioiden jakamisesta läheisille ihmisille. Viestimällä sosiaalisessa mediassa nuori rakentaa omaa minäkuvaansa. Suurin osa viesteistä tai päivityksistä ei ole julkisia vaan ne on tarkoitettu omalle kaveripiirille. Näin pidetään yhteyttä ystäviin ja luodaan omaa minäkuva.

Ne nuoret, jotka ovat aktiivisia sosiaalisessa mediassa, ovat tutkimusten mukaan muutenkin sosiaalisempia. Jakamalla asioita sosiaalisessa mediassa nuoret luovat samalla omaa identiteettiään. Kun nuori ottaa kuvan kahvilasta jossa on kavereineen tai uudesta puserostaan ja jakaa sen WhatsAppissa kavereille tarkoitetussa ryhmässä, hän kertoo päiväkirjamaisesti arjestaan. Siinä missä vanhempi sukupolvi kirjoitti ajatuksiaan kansien väliin, kännykkäsukupolvi jakaa ne kavereidensa kanssa.

Pikaviestittely ei korvaa kasvokkaskontakteja vaan se täydentää niitä. Teinit haluavat hyväksyntää ja huomiota kavereiltaan. Viestittely ja kuvien jakaminen on keskeinen tapa jakaa omia ajatuksia ja arjen tapahtumia. Päivän ilosta ja suruista halutaan kertoa itselle tärkeille ihmisille. Samasta syystä osa nuorista pitää blogia: se on julkinen päiväkirjan nykymuoto. Kyse on elämäjulkisuudesta, asioiden jakamisesta itselle läheisten ihmisten kanssa.

Älypuhelimet ovat tuoneet netin taskuun. Kännykkä ei nykynuorelle ole niinkään puhelin vaan pikemminkin minikokoinen tietokone, jolla voi myös soittaa. Visuaalisuuden merkitys on myös kasvanut viimeisen viiden vuoden aikana sosiaalisessa mediassa ja etenkin nuorten keskuudessa. Videoita ja kuvia käytetään yhä enemmän sosiaalisen median päivityksissä ja pikaviesteissä. Nuoret kertovat yhä enemmän tarinoita kuvien ja videoiden avulla.

Nuoret ovat oppineet uudenlaisen tavan viestiä. Heille verkko on väline, joka mahdollistaa yhteydenpidon nopeasti ja hauskasti. Sähköposti on nuoren mielestä kivikautinen tapa pitää yhteyttä. Heidän verkkokulttuurissaan asiat tapahtuvat reaaliaikaisesti, tässä ja nyt. Jos he eivät mesetä, snäppää ja whatsappaa, he ovat ulkona kaveripiiristä. Siksi he kulkevat kännykkä kädessä, dokumentoivat elämäänsä ja jakavat sitä toisilleen. Rakentavat omaa minäänsä.

Ari Haasio

Kirjoittaja on filosofian tohtori ja SeAMK:in yliopettaja.